

[Finansministeren.]

som det ærede medlem også senere anførte, i skatteniveauet. Det ærede medlem vil ikke med støtte hverken i den kommissionsbetænkning, som dengang blev afgivet, eller i nogen som helst anden officiel udtalelse fra det tidspunkt kunne begrunde det standpunkt, det ærede medlem er kommet til. Det ærede medlem har som vi andre stemt for en tjenestemandsløvslov, der forudser en bevægelse lønmæssigt og forudser en imødegåelse af en sådan bevægelse ved netop den pristalsbestemmelse, der er indsat i tjenestemandsløvsloven, og ved den fastlæggelse af forskelligartede tillægsportioner, reguleringsportioner, som også er nedfældet i tjenestemandsløvsloven. Denne betragtning, som jeg har hørt fremsat fra anden side på et tidligere tidspunkt, har derfor ingen forbindelse med de faktiske forhold.

Det ærede medlem kan naturligvis sige, at der sker en proletariseringsproces med hensyn til de højere tjenestemænd, men jeg finder det ikke rigtigt, at man anvender et sådant udtryk. Jeg synes, det giver et skævt billede af forholdene, som de er. Det er jo ikke ukendt for nogen, heller ikke i dette høje ting, at der er sket en vis nivelering derigennem, at de lavere tjenestemandsgupper har fået deres forhold forbedret, så de er rykket nærmere op mod de højere, at forskellen er blevet mindre, men jeg synes ikke, det er rimeligt at fremstille statens lønvilkår for de højere lønningsklasser på en sådan måde, at der deri skulle ligge nogen proletariseringsproces.

Når det ærede medlem siger — jeg går ud fra, at det var en fortalelse —, at der ikke med det løntillæg, der her er foreslået, ydes dækning for f. eks. den tillægsindkomstskat, som staten har udskrevet, så må jeg spørge det ærede medlem, om han virkelig mener, at staten skal være forpligtet til, efter at der på alle statens borgere efter de retningslinier, rigsdagen har vedtaget, er udskrevet en tillægsindkomstskat, at vedtage en sådan ændring af tjenestemandsløvslovgivningen, at tjenestemændene får dækning derfor? Jeg tror, det ærede medlem vil give mig ret i, at hvis hans udtalelse skal opfattes på denne måde, er den urimelig, men jeg vil gå ud fra, at det ærede medlem på dette punkt har gjort sig skyldig i en fortalelse.

Når 5 pct.s stigningen af honorartillæggene først træder i kraft pr. 1. oktober, skyldes det, at det først er fra 1. oktober der er sket den udvikling, som efter de fremgangsmåder,

man sædvanlig anvender, berettiger til, at dette 5 pct.s tillæg yderligere lægges på. Det er også i overensstemmelse, tror jeg at have lov at sige, med den praksis, man hidtil har fulgt med hensyn til forhøjelse af honorartillæggene.

Spørgsmålet om samgifte og ugifte er det gamle spørgsmål, som vi har diskuteret ved mangfoldige lejligheder. Lønningskommissionen af 1946, hvis forslag er accepteret af det høje ting, har anlagt de retningslinier, som vi alle dengang tilsluttede os med undtagelse af de reservationer, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen dengang tog. Vi tog det som et kompromis, der måtte accepteres, og derfor må jeg tage det standpunkt, at det princip, som blev fastlagt ved lønningsloven af 1946, synes jeg man må være forpligtet til i alt fald i den udstrækning, som der her er tale om, at føre videre, medmindre man vil gå ind for en almindelig revisionsbetragtning overfor denne lovgivning, som ikke er mere end godt og vel er par år gammel. Derfor har jeg heller ikke foreslået nogen ændring deri med undtagelse af den ene ændring, der består i, at de ugifte, der er over 40 år, fremtidig får samme regulerings-tillæg som de gifte.

Forskellige ærede ordførere har rejst spørgsmålet om pensionisterne, idet man har fundet, det ikke var rimeligt, at pensionisterne ikke fulgte med her. Jeg må tilstå, at jeg har fundet, at den løsning, som er foreslået, hvorefter pensionisterne får halvdelen af det beløb, som tjenestemændene opnår, er en, hvis jeg må sige det på den måde, kulant løsning, at det er en i høj grad imødekommende løsning overfor pensionisterne. Den regulering, hvorom der foreligger forslag her, kan ikke, uanset hvor lange taler f. eks. det ærede medlem hr. Alfred Jensen holder om pristal, begrundes med pristalsudviklingen. Der kan anstilles alle mulige betragtninger over prisudviklingen og det, som gælder hele den danske befolkning, men den pristalsudvikling, hvorefter tjenestemændenes lønninger reguleres i henhold til tjenestemandsløvslovgivningen, giver ikke, således som jeg udtrykkelig begrundede det i min forelæggelsestale, nogen motivering for en sådan regulering. Motiveringen ligger deri, at der i kraft af konjunkturerne er sket en forskydning mellem tjenestemændenes lønningsvilkår og lønningsvilkårene for det private erhverv, og denne forskydning vil vi søge at bøde på ved uden for de sædvanlige regler i tjenestemandsløvsloven at søge gennemført dette ekstraordinære eller midlertidige reguleringstillæg, som her er tale